

Постійний розвиток інвестиційних відносин зумовлює появу нових видів іноземних інвестицій. Проведені дослідження виявили, що вже існуючі класифікації іноземних інвестицій треба удосконалити, доповнивши їх певними ознаками, а саме: за об'єктами вкладення, за рівнем ризику іноземного інвестора, за періодом здійснення, за рівнем доходності, за формами власності іноземного інвестиційного капіталу, за видами діяльності у галузі та за формою здійснення, які раніше окремо не виділялись.

Перелік використаних джерел

- 1 Карачина Н.П. Композиційна модель розвитку машинобудування України // Економіка і держава. – 2010. - №1. – С.43-48.
- 2 Дончак Л.Г. Машинобудування в умовах глобальної кризи, особливості реформування економіки України в умовах глобальної економічної кризи. Збірник матеріалів Всеукраїнського науково-практичного семінару від 23 квітня 2009 р. – ВІЕ THEU, 2009. –с. 218-219
- 3 Сілін А.Р. Ринок, інвестиції та якість економіки // Економіст. – 2013.– С. 63 – 71.

УДК 336

Шевчук Віталій

студент групи ППм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Vitalii Shevchuk

student of PPM-51 group

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

Науковий керівник: Панухник Олена

доктор економічних наук, професор

завідувачка кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Scientific supervisor: Olena Panukhnyk

Doctor of Sciences (Economics), Professor

Head of the Department of Economics and Finance

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

ФІНАНСОВІ РИЗИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ FINANCIAL RISKS IN THE ACTIVITIES OF DOMESTIC ENTERPRISES

Оскільки суть ризику зводиться до ймовірності настання або ненастання певної події, фінансові ризики мають свою особливість, адже характеризують ймовірність для суб'єкта господарювання зазнати збитки в результаті проведення операцій в підприємницькій, фінансово-кредитній, біржовій та у інших видах діяльності.

Очевидно, що фінансові ризики притаманні усім процесам економічно-фінансової природи, адже практично неможливо сформулювати виключно єдиний сценарій розгортання подій в підприємницькому секторі через його складноструктурованість та загальну багатоваріантність.

Фінансовий ризик – це невід'ємна складова будь-якої фінансової діяльності, яка являє собою неминучі фінансові відносини, що мають різні напрями прояву через виникнення об'єктивно наявної недостатності, неточності або надмірності економічної інформації щодо

здійснення певних подій або їхньої випадковості, та обчислюється на підставі оцінки ймовірності втрат унаслідок здійснення під час таких подій деякої господарської діяльності [1]. Слід розуміти, що фінансовий ризик є неодмінним «атрибутом» діяльності підприємницької структури та супроводжує підприємство протягом усього часу його функціонування – фінансові ризики, пов'язані із формуванням, для прикладу, базового оборотного капіталу, кредитні ризики при залученні позикових ресурсів, ризики недоотримання певних фінансових ресурсів на етапі виробництва чи збуту продукції.

Найбільш негативним проявом реалізації фінансових ризиків є настання ситуації втрати фінансової стійкості та наростання ймовірності банкрутства підприємства. Це є крайні негативні сценарії реалізації подій, які формують фінансові ризики, тому підприємство повинно постійно турбуватися про те, щоб у його системі менеджменту була присутня компонента або підсистема управління фінансовими ризиками.

Найбільш популярною системою класифікації ризиків є система на основі Generally Accepted Risk Principles (GARP), розроблена аудиторською групою Coopers & Lybrand, виокремлює шість груп ризику: ринкові, кредитні, ризики концентрації, ризики ліквідності, операційні ризики і ризики бізнес-події [2].

Окрім такої класифікації можна поділити усі фінансові ризики на постійно існуючі (систематичні) та епізодичні (несистематичні). Постійно існуючі необхідно враховувати для створення передумов для мінімізації ймовірності їх проявів, а завданням в процесах управління епізодичними фінансовими ризиками є їх максимальне нівелювання.

Можна запропонувати поділ усіх фінансових ризиків за такою класифікаційною ознакою як відношення до суб'єкту підприємництва. Тобто, існують зовнішні фінансові ризики, які формуються поза участю суб'єкта господарювання, та внутрішні які, власне, і продукуються ним.

Зовнішніми фінансовими ризиками в роботі підприємства можуть бути інфляційні, валютні ризики, які особливо сильно впливають на підприємства, які займаються зовнішньоекономічною діяльністю.

До найбільш помітних внутрішніх фінансових ризиків відносяться недосконалості налагодження внутрішніх бізнес-процесів, тобто їхня структура та конфігурація дає можливість існуванню різного роду фінансових ризиків (втрати ліквідності, фінансової стійкості, зниження прибутковості і т.д.).

До елементів, які формують механізм управління фінансовими ризиками, традиційно відносять правове, нормативне, інформаційне забезпечення, фінансові методи та важелі.

Правове та нормативне забезпечення механізму управління фінансовими ризиками передбачає існування та врахування як законодавчих актів різного рівня, які мають відношення до суб'єкта, так і внутрішніх нормативних та інструкційних документів. Достатність, достовірність, актуальність та повнота інформації, якою володіє підприємство, прямо впливає на його спроможність зменшувати можливі негативні прояви фінансових ризиків або й узагалі їх не допускати.

Фінансові методи передбачають вибудовування такої сукупності прийомів, які дозволяють аналітично обґрунтувати доцільність тих чи інших управлінських рішень.

Фінансові важелі є об'єктами, через які безпосередньо проходить процес управління фінансовими ризиками – ціна, прибуток, дохід, величина сплачених податків.

Отже, наявність фінансових ризиків є об'єктивною реальністю для усіх підприємницьких структур, проте, мінімізація негативних проявів реалізації цих ризиків цілком корегується самою системою управління підприємства.

Перелік використаних джерел

1. Таран О.В. Сучасні питання проблематики ризиків фінансової сфери діяльності підприємств: теоретичні узагальнення та прикладний аналіз. Харків: Константа. 2004. 108 с.
2. Біла О.Г. Валютний ризик торгівельного підприємства. Фінанси України. 2003. № 10. С. 88-90